

ಬಿ.ಎಲ್. ವೇಣು

‘ಅಂಬಾ’ ಎಂಬ ಕೂಗು ಮೊದಮೊದಲು ಮಗುವಿನ ಅಳುವಿನಂತೆ ಇಂಪಾಗಿ ಅಂತಃಕರಣ ಕಲಕಿ ಅವುಗಳು ನಿಂತಿರುವತ್ತಲೇ ಹೋಗಿ ಮೈದಡವುದೇನು, ಗೊದಲನ್ನು ನೇವರಿಸುವುದೇನು, ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುವುದೇನು, ಉಣ್ಣೆ ಕಂಡರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟುವುದು ಹಣೆಮುಟ್ಟಿ ನಮಿಸುವಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರದ್ದೂ ಒಂಥರಾ ಪೈಪೋಟಿಯೇ. ಸೆಗಣೆ ಗಂಜಲ ವಾಸನೆಯಂತೂ ‘ಫಾಗ್’ನಷ್ಟು ಹಿತ. ‘ಸೆಗಣೆಗೆ ಮೆಡಿಸಿನ್‌ಲ್ ವಾಲ್ಯೂ ಇದೆ ಕಣ್ಣಿ. ಗಂಜಲ ಅಲ್ಲದು ಗೋಮೂತ್ರ. ಗಂಗಾಜಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಪಂಚಗವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒರ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗದಿ ಒಳ್ಳೇದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದೇ ಕಣ್ಣಿ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರ. ದನಗಳಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಅಕ್ಕಾತೇನು? ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯಂಗಿ ನೊ ವಾಲ್ಯು. ಕಸವನ್ನಾದ್ರೂ ಮೂರು ದಿನ ಮೂಲೇಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಾರು ಸತ್ತಬಾಡಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗ್ತದೆ ನೋಡ್ತಿ. ಆದರೆ ದನ ಸತ್ತರೆ ಕುಯ್ತೊಂಡು ಉಣ್ಣಾರೆ. ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಹದ ಮಾಡಿದ್ದೆ ವಾದ್ಯಗಳಾಗ್ತವೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡೇ ಹೇಳವರೆ ದನಗಳು ಅಂದ್ರ ದೇವರ ಸಮಾನವಂತ. ಉತ್ತಿ, ಬಂಡಿ ಎಳೆದು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡೋ ಬಸವಣ್ಣ; ಇನ್ನು ಆಕುಳ ನಮಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡೋ ಎರಡನೆ ಮಾತಾ. ಈಕೆ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಂಥರಾ ಲಾಡ್ನ್ ಇದ್ದಂಗ. ಸೇವಾ